

ZGORNJE GORENJSKE
Društvo za cerebralno paralizo

Datum: 14. julij 2015

DRUŽABNO SREČANJE NA VOŽNJI Z BARKO IN PIKNIKOM

Slovenska obala pogosto samo Obala, označuje območje ob slovenski obali Jadranskega morja ter tudi zaledje (Slovenska Istra). Dolga je 43.157 metrov (~ 43 kilometrov) 46,6 km in je najkrajša evropska obala (razen obale Bosne in Hercegovine in Monaka). Na severu meji na italijansko obalo, na jugu pa z reko Dragonjo na Hrvaško. Obalo oblivajo Koprski, Strunjanski in Piranski zaliv. K obali štejemo običajno še teritorialno morje Republike Slovenije, ki meri nekaj več kot 300 km². Od Kopra do Izole poteka tudi obalna cesta, ki se imenuje Istrska cesta. Obalo si delijo občine Koper, Izola in Piran. Kraji na obali (od severa proti jugu): Ankaran, Bertoki, Koper, Izola, Jagodje, Dobrava, Strunjan, Piran , Portorož, Lucija, Seča, Parecag, Sečovelje.

V soboto 4. julija 2015 smo se v jutranjih urah odpravili na potep po slovenski obali. Naš prvi krajši postanek smo naredili v Pivnici in Pizzerii Pr' Krištofu Logatec, kjer so nas postregli s toplimi napitki (kava, čaj). Po treh urah vožnje smo prispeli v Izolo, kjer smo se vkrcali na ladjico Jež. Sledila je panoramska vožnja vzdolž slovenske obale. Kapitan nam je sproti pripovedoval znamenitosti obalnih mest mimo katerih smo se peljali ter kako lovimo ribe v našem morju in kakšne ribolovne tehnike uporabljamo? Katere ribe in morske sadeže lovimo in gojimo? Razložil nam je, da je Izola najmanjše izmed treh obalnih mest in leži na majhnem apnenčastem polotoku med Koprom in Piranom. Kraj na katerem leži današnje staro mestno jedro je bil nekdanj otok, ki pa so ga že v 18. stoletju povezali s kopnim. Že od nekdanj je tesno povezana z morjem. Stari del Izole je tipično sredozemsko mesto z ozkimi kamnitimi ulicami ter značilno srednjeveško urbanistično zasnovo in silhueto. Legenda pripoveduje, da so v času številnih mestnih vojn v 14. stoletju Genovežani pluli proti Izoli v prepričanju, da bodo prevladali nad pomorsko trgovino v Sredozemlju. Nemočni meščani so se zatekli k molitvi v župnijsko cerkev. Takrat jih je rešil sv. Maver. S cerkve je bela golobica poletela nad genovsko ladjevje, ki ni videlo obale zaradi čudežnega meglenega oblaka, s katerim je sv. Maver pokril Izolo. Genovežani so sledili golobici vedoč, da golobi ne letijo daleč od obale. Golobica jih je odpeljala daleč na odprto morje in se vrnila na cerkev. Iz kljuna je izpustila oljčno vejico v znak

miru in varnosti. Ta dogodek je močno zaznamoval zgodovino mesta. Prizor z golobico in oljčno vejico je še danes upodobljen v grbu mesta Izole. Vožnjo smo nadaljevali mimo Strunjanskih solin, ki se nahajajo na vzhodni obali Tržaškega zaliva in so najsevernejše delujoče soline v Sredozemlju. Sečoveljske in Strunjanske soline so edine soline na Jadranu, kjer se je še ohranil tradicionalen, povsem ročen in naraven način pridelovanja soli. In kmalu smo prispeli do Pirana, ki je pristaniško mesto in leži na rtu Piranskega polotoka v neposredni bližini Portoroža. Mesto je ohranilo srednjeveško zasnovo z ozkimi ulicami in tesno strnjenimi hišami, ki se od obalne ravnice stopničasto dvigajo proti vrhu slemena ter dajejo celotnemu okolju značilen mediteranski značaj. Že na daleč smo lahko videli Piransko mestno obzidje. Do danes se je ohranilo 7 mestnih vrat, nekdanjih vhodov skozi obzidje v mesto. Tartinijev trg je osrednji piranski trg, ki je današnjo podobo dobil v drugi polovici 19. stoletja. Prav gotovo številne obiskovalce Piran privlači s svojo slikovito lego in bogato kulturno dediščino. Da je Piran danes tako razvito in turistično mesto pa se imamo verjetno zahvaliti že daljnim prednikom ilirskim Histrom, ki so s svojo podjetno žilico ogrožali rimsko pomorsko trgovino na severnem Jadranu. Ukvarjali so se s poljedelstvom in lovom, na morju pa z ribolovom in gusarstvom. V naravnem rezervatu Strunjan si je poleg solin vredno ogledati tudi Strunjanski klif nad Mesečevim zalivom, ki je najvišja flišna stena ob vsej Jadranski obali. Prepadna, 80 metrov visoka stena je edini še popolnoma naravni del slovenske obale, zato ima velik znanstven in ekološki pomen. Pod Strunjanskim klifom je verjetno najlepši kotiček slovenske obale - zaliv sv. Križa ali Mesečev zaliv. Nad njim stoji mogočen strunjanski križ, ki so ga pomorščaki opazovali že od leta 1600. Cerkev sv. Bernardina med Portorožem in Piranom izvira iz zgodnjereimske dobe, stara je okrog 2000 let. Ostanki cerkvice so lepo ohranjeni. Ob cerkvi je urejena lepa ploščad, ki nudi prečudovit razgled na zaliv. Poleg solinarstva in ribištva je bila pomembnejša gospodarska dejavnost Portoroža z okolico ladjedelništvo. Največja ladjedelnica je bila svoj čas na Bernardinu, danes pa je preseljena v Izolo. Obstaja več razlag, kako je Portorož dobil svoje ime; največkrat mesto povezujemo s pristaniščem rož. Temu bi obiskovalec kar verjel, saj je tudi sicer mestece posejano z mnogo vrtnicami. A bolj verjetno je, da je ime dobilo po cerkvi Marije Rožnovenske - Marie delle rose, ki je tudi sicer še danes zavetnica mesta. Že v 13. stoletju so takratni menihi odkrili zdravljenje z morsko vodo, solinskim blatom in slanico. Razvijati se je začel zdraviliški turizem, neposredna bližina Sečoveljskih in Strunjanskih solin pa so temu prispevale še dodatno vrednost. Sol, morje in zrak blagodejno vplivajo na dobro počutje. Današnja podoba Portoroža s številnimi hoteli, predvsem s pred kratkim na novo zaživelim Hotelom Palace, marino, letališčem in igralnicami so mestu dali nov pomen in sloves mondenega mesta z vrhunsko ponudbo. Med štiriurno plovbo so nam prijazni gostinci pripravljali piknik kosilo. Postanek smo naredili na morju, kjer smo lahko preizkusili morske dobrote. Uf, kako so vsakemu izmed nas teknile. Po kosilu nas je naša barka popeljala do pristanišča v Izoli, kjer smo zaključili s prečudovito panoramsko vožnjo, ki nam bo ostala še dolgo v nepozabnem spominu.

Namen družabnega srečanja na vožnji z barko je bil v prvi vrsti aktivno preživljanje prostega časa na morju in ob njem, ki je povezano z zabavo, preizkušanje morskih dobrot, navezovanjem novih poznanstev in spoznavanjem lepote, zanimivosti ter običajev različnih krajev naše države - z namenom razbremenitve družine, pridobivanje novih izkušenj v različnih okoljih in situacijah, druženje, krepitev povezovanja med starostnimi generacijami in sprejemanje drugačnosti, s tem pa želimo invalidnim osebam pomagati pri vključevanju v normalno življenjsko okolje, naučiti jih samostojnega in neodvisnega življenja ter osamosvajanja od staršev, po drugi strani pa pridobivanje novih izkušenj v različnih okoljih in situacijah.

Pripravila:
Vanda Hrovatin

predsednik
Jernej Kocjančič

Društvo SONČEK ZGORNJE GORENJSKE** je vpisan v register društev, ki ga vodi Upravna enota Jesenice / zaporedna številka : 168 / matična številka : 1173162 / šifra dejavnosti : 94.991 / davčna številka : 52760545 / E - pošta: soncek@telesat.si naslov: Cesta maršala Tita 65 **Jesenice 4270** / telefon : **051 604 - 789** / TRR: **03186 - 1000368041** / **Odločba MDDSZ o vpisu v register invalidskih organizacij številka : IO - 017 / 01